

Pagini cu magie, vară, bucurie

Citesc, înțeleg, îmi imaginez!

Nume și prenume

.....

Vârstă

.....

lecturi pentru
vacanță

CLASA

2

Lectura susținută în familie	4
Jurnal de cititor	5
Insula Albinelor harnice , Carlo Collodi	6
Povestea iepurașilor lui Flopsy , Beatrix Potter	12
Laguna sirenelor , J.M. Barrie	18
Aladin și lampa fermecată	21
Vulturul Gorgo , Selma Lagerlöf	27
Un mare mâncăcios , Charles Perrault	34
Prima locuință a lui Negruț , Anna Sewell	39
Hainele noi ale lui Pelle , Elsa Beskow	43
Pic și Pic și Colegram , Marie Colmont	46
Puiul de vrăbie , Maxim Gorki	53
Din nou la școală	57
Quiz: ce fel de cititor ești?	61
Noutăți din lumea poveștilor	62
Obiceiuri de cititor	63
Piramida lecturilor	64

fragment din *Aventurile lui Pinocchio*
de Carlo Collodi

Pinocchio ajunge în „Insula Albinelor harnice” și o găsește pe Zână

Însuflețit de speranța că va sosi la timp și-și va putea ajuta bătrânul tată, Pinocchio înotă toată noaptea.

Și ce noapte îngrozitoare! A plouat cu găleata, a căzut grindină, a tunat înspăimântător, iar fulgerele luminau de parcă era zi.

Dimineața, Pinocchio reuși să vadă, la mică depărtare, o fâșie lungă de pământ. Era o insulă în mijlocul mării.

Atunci se strădui să ajungă la țarm, dar totul a fost în zadar. Valurile îl clătinau din toate părțile, de parcă ar fi fost o așchie sau un fir de pai. În cele din urmă și spre norocul său, un val înalt și puternic l-a aruncat, cu violență, pe nisipul plajei.

Lovitura a fost atât de puternică, încât i-au trosnit toate coastele și toate încheieturile, dar imediat s-a consolat singur spunând:

– Și de data asta am avut noroc!

Între timp, cerul s-a înseninat, soarele a apărut în toată splendoarea sa, iar valurile mării s-au netezit și s-au liniștit.

Atunci păpușica și-a întins hainele la soare, ca să se usuce și a început să privească în toate părțile ca să vadă dacă, din întâmplare, pe acea întindere de apă, nu se zărește o bărcuță cu un omuleț în ea.

Și a privit cu multă atenție, dar nu a văzut decât cerul, marea și departe, foarte departe, câteva pânze de corăbii mici cât niște muște.

– Dacă aș ști măcar cum se numește această insulă! își zicea Pinocchio. Dacă aș afla măcar dacă această insulă este locuită de oameni cinstiți! (...) Dar pe cine să întreb oare? Cui pot să îi cer lămuriri dacă aici nu este nimeni? (...)

Porni pe cărare și începu să meargă repede, atât de repede că părea că aleargă. Și la orice zgomot mic pe care-l auzea, se întorcea iute să privească înapoi, de teama de a nu fi urmărit de un înspăimântător rechin mare cât o casă cu cinci etaje și care ar fi putut înghiți un teren întreg și despre care aflase de la un peștișor.

După o jumătate de oră de drum, a ajuns într-un mic sat, numit „Satul Albinelor harnice”. Străduțele erau pline de lume care alerga în toate părțile, după treburile ei. Toți locuitorii lucrau, toți aveau câte ceva de făcut.

Nu exista niciun vagabond, niciun leneș, chiar dacă l-ai fi căutat cu lumânarea.

– Am înțeles, spuse numaidecât Pinocchio dezamăgit, acest loc nu este pentru mine. Eu nu sunt făcut să muncesc.

Dar îl chinuia foamea. pentru că trecuseră mai mult de douăzeci și patru de ore de când mâncase numai mazăre.

Ce era de făcut?

Nu-i mai rămâneau decât două soluții pentru a-și potoli foamea: să ceară de lucru sau să cerșească un bănuț sau o bucată de pâine.

Se rușina să facă acest lucru, pentru că tatăl său îi spusese că numai bătrânii și bolnavii au voie să ceară pomană. Adevărații săraci, vrednici de ajutoare și de compătimire, sunt aceia care, din cauza vârstei ori a bolii, nu își mai pot câștiga pâinea prin munca lor.

Toți ceilalți au obligația să lucreze, iar dacă nu lucrează și suferă de foame, cu atât mai rău pentru ei.

În acest timp, trecu pe drum un bărbat transpirat și respirând din greu, care trăgea singur, cu mare greutate, două cărucioare cu cărbuni.

– Mor de foame, sunteți bun să îmi dați un bănuț?

– Nici o para chioară! răspunse cărbunarul. Însă îți dau pateu, dacă

mă ajuți să trag până acasă aceste două cărucioare cu cărbuni.

– Mă mir! răspuse la rândul ei, aproape supărată, păpușica. Să știți că eu n-am făcut niciodată pe măgarul și nu am tras niciodată un cărucior.

– Cu atât mai bine pentru tine! a răspuns cărbunarul. Atunci, copilul meu, dacă mori de foame, mănâncă-ți din mândrie și fii atent să nu-ți cadă greu la stomac!

Peste câteva minute, pe drum a trecut un zidar, care ducea în spate un coș cu var.

– Domnule, sunteți bun să dați un bănuț unui biet copil care cascade de foame?

– Bucuros! Vino cu mine să cărăm varul, spuse zidarul, și în loc de un bănuț, îți voi da cinci.

– Varul este greu, a răspuns Pinocchio, și eu nu vreau să obolesc.

– Dacă nu vrei să te obosești, atunci, copilul meu, distrează-te cu căscatul și hai noroc!

În mai puțin de o jumătate de oră, trecură alte douăzeci de persoane și Pinocchio le ceru tuturor de pomană, dar toate îi răspunseră:

– Nu ți-e rușine? În loc să faci pe leneșul pe stradă, du-te mai bine să îți cauți de lucru și învață să îți câștigi pâinea.

În sfârșit, trecu o femeie tânără și frumoasă, care ducea un ulcior cu apă.

– Sunteți amabilă, dragă doamnă, să mă lăsați să beau și eu o gură de apă din ulciorul dumneavoastră? a întrebat Pinocchio, mort de sete.

– Bea, copilul meu! spuse femeia, așezând jos ulciorul.

După ce se umflă de apă ca un burete, Pinocchio, ștergându-și gura, îngână cu jumătate de voce:

– Mi-am potolit setea! Ce bine ar fi dacă mi-aș potoli și foamea!

La auzul acestor cuvinte, buna femeie adăugă imediat:

Citește!

Citește lectura cu voce tare.

Descopăr cuvinte noi!

a **consola** – a alina întristarea, a mângâia;

pomană – (aici) dar făcut cuiva.

Înțeleg!

1. Răspunde oral la întrebări.

a. De ce crezi că insula pe care a ajuns Pinocchio se numește „Insula Albinelor harnice”, așa cum reiese din titlu?

b. De ce consideră Pinocchio că acest loc nu este potrivit pentru el?

c. Din ce motiv se rușina Pinocchio să cerșească?

d. Ce l-a motivat pe Pinocchio să care ulciorul cu apă?

e. Consideri că Pinocchio a procedat corect? De ce?

2. Completează.

Dimineața, Pinocchio reuși să vadă, la mică depărtare, o fâșie lungă de Era o în mijlocul mării.

Atunci se strădui să ajungă la, dar totul a fost în zadar. îl clătinau din toate părțile, de parcă ar fi fost o așchie sau un fir de pai. În cele din urmă și spre norocul său, un val înalt și puternic l-a aruncat, cu violență, pe nisipul

3. Găsește în text:

- informațiile despre cărbunar și subliniază-le;
- alimentele pe care zâna i le promite lui Pinocchio și încercuiește-le.

Îmi imaginez!

Imaginează-ți că Pinocchio îi povestește tatălui său experiența pe care a avut-o pe Insula Albinelor harnice. Intră în rolul personajului și povestește-i unui prieten faptele despre care ai citit.

Crează!

Scrive o scurtă poezie prin care să îl convingi pe Pinocchio că e important să fie harnic. Spune poezia unui prieten.